

Chambre des Représentants.

SÉANCE DU 28 AVRIL 1926.

PROPOSITION DE LOI

modifiant la loi du 23 janvier 1925 instituant une Caisse Nationale des pensions de la guerre ⁽¹⁾.

RAPPORT

FAIT, AU NOM DE LA SECTION CENTRALE (2), PAR M. DELACOLLETTE.

MESSIEURS,

La proposition de loi a été admise à l'unanimité par toutes les sections de la Chambre. La modification proposée a simplement pour but de faire disparaître certaines iniquités, qui résultent de l'article 21 de la loi du 23 janvier 1925 aux termes duquel « sans préjudice des dispositions du 3e alinéa de l'article 2 et du 2e alinéa de l'article 4 de l'arrêté royal du 1er août 1921 portant coordination des dispositions de la loi du 25 juillet 1921 avec celles de la loi du 10 juin 1919 qui restent en vigueur, les demandes en réparations prévues par les dites lois ne seront plus recevables après le 31 janvier 1925 ».

La proposition de loi de M. Rubbens et consorts, prévoit la date de recevabilité jusqu'au 31 juillet 1926 pour les faits antérieurs au 31 juillet 1925 et propose que les demandes en réparations seront toujours recevables pour des faits nouveaux, dont le rapport direct avec les événements de la guerre sera nettement établi.

La Section Centrale a admis aussi cette proposition à l'unanimité et attire l'attention de la Chambre sur l'urgence qu'il y a à la voter.

Le Rapporteur,

H. DELACOLLETTE.

Le Président,

MAURICE PIRMEZ.

(1) Proposition de loi, n° 136.

(2) La Section centrale, présidée par M. Pirmez, était composée de M. Pecher, Ruart, Delacollette, Heyman, Vergels, Vanden Eynde (Oscar).

Kamer der Volksvertegenwoordigers.

VERGADERING VAN 28 APRIL 1926.

Wetsvoorstel

tot wijziging der wet van 23 Januari 1925 waarbij eene Nationale Kas voor oorlogspensioenen wordt opgericht ⁽¹⁾.

Verslag

NAMENS DE MIDDENAFDEELING (2), UITGEBRACHT DOOR
DEN HEER DELACOLLETTE.

MIJNE HEEREN,

Het wetsvoorstel werd door al de afdelingen van de Kamer met eenparigheid van stemmen aangenomen. De voorgestelde wijziging heeft enkel voor doel sommige onbillijkheden te doen verdwijnen waartoe artikel 21 van de wet van 23 Januari 1925 aanleiding geeft. Dit artikel zegt namelijk:

« Onverminderd de bepalingen van de 3de alinea van artikel 2 en van de 2de alinea van artikel 4 van het Koninklijk besluit dd. 1 Augustus 1921 tot samenordering van de bepalingen der wet van 25 Juli 1921 met die der wet van 10 Juni 1919, welke van kracht blijven, zijn de aanvragen om herstel, voorzien bij gemelde wetten, na 31 Januari 1925 niet meer ontvankelijk ».

Het wetsvoorstel van de heeren Rubbens e. s. stelt voor dat deze aanvragen zouden ontvankelijk zijn tot 31 Juli 1926 voor de feiten van vroegeren datum dan 31 Juli 1925, en dat de aanvragen tot herstel steeds ontvankelijk zouden zijn voor nieuwe feiten, waarvan het rechtstreeksch verband met de oorlogsgebeurtenissen behoorlijk bewezen is.

De Middenafdeeling heeft het voorstel eveneens eenparig aangenomen en vestigt er de aandacht van de Kamer op, dat het hoogdringend is hetzelfde goed te keuren.

De Verslaggever,

H. DELACOLLETTE.

De Voorzitter,

MAURICE PIRMEZ.

(1) Wetsvoorsel, n° 136.

(2) De Middenafdeeling, voorgezeten door den heer Pirmez, bestond uit de heeren Pecher, Huart, Delacollette, Heyman, Vergels, Van den Eynde (Oscar).